

Міністерство освіти і науки України
ВП «Брянківський коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка»

ЗАТВЕРЖУЮ

Директор, голова

приймальної комісії

М.С. Сапіжак

2018 р.

ПРОГРАМА
з української мови та літератури
для вступного іспиту
на основі повної загальної середньої освіти
для спеціальностей: 022 Дизайн, 051 Економіка,
071 Облік і аудит

Розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх і гуманітарних дисциплін та
спеціальних економічних дисциплін спеціальностей
051 Економіка і 071 Облік і аудит

Протокол № 7 від 22 лютого 2018 р.

Голова циклової комісії

С.В.Радіонова

Лисичанськ 2018

УКРАЇНСЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА

програма вступного іспиту

для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти

Програму вступного іспиту на основі повної загальної середньої освіти з української мови та літератури розроблено з урахуванням програми зовнішнього незалежного оцінювання 2018 року.

Українська мова

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо,ьо</i> . Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови	<i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) уміти:</i> розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i> . Наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти помилки на вивчені правила
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	<i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. <i>Знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	<i>Виділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні
4. Морфологія. 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах)	<i>Розпізнавати</i> іменники, визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників	<i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i> прикметники; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	<i>Розпізнавати</i> й відмінювати числівники, <i>відрізняти</i> правильні форми числівників від помилкових; <i>добирати</i> потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників	<i>Розпізнавати</i> й відмінювати займенники; <i>відрізняти</i> правильні форми займенників від помилкових, правильно <i>добирати</i> потрібні форми займенників і <i>використовувати</i> їх у мовленні; правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i> , <i>-то</i>). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові	<i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів; <i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого; <i>відрізняти</i> правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
	<p>закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но</i>, <i>-то</i>.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), <i>визначати</i> їхнє загальне значення, синтаксичну роль; <i>відрізнити</i> правильні форми дієприкметників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>відрізнити</i> правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно <i>будувати</i> речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на <i>-о</i>, <i>-е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; <i>відрізнити</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> форми прийменників у мовленні. <i>Розпізнавати</i> сполучники, <i>визначати</i> групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнити сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> сполучники в мовленні. <i>Розпізнавати</i> частки, правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	<i>Розпізнавати</i> вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	<i>Розрізнити</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного реченнями

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)	<i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком	<i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прості речення
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	<i>Розпізнавати</i> види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	<i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, <i>визначати</i> особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	<i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно <i>розставляти</i> розділові знаки в них

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	<i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати</i> й <i>конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення
5.2.5.1. Складносу- рядне речення	Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні	<i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, визначати сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно <i>використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідряд- не речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	<i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, <i>визначати</i> їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, <i>відображати</i> її в схемі складнопідрядного речення; <i>визначати</i> основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування ; правильно розставляти знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучнико- ве складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні	<i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки у безсполучниковому складному реченні
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; розділові знаки в ньому	правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого	Пряма й непряма мова.. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в	<i>Замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
мовлення	конструкціях з прямою мовою, цитатою та діалогом	цитати; правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції	<i>Розпізнавати</i> стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення	Уважно <i>читати</i> , <i>усвідомлювати</i> й <i>запам'ятовувати</i> зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. Критично <i>оцінювати</i> прочитане. <i>Аналізувати</i> тексти різних стилів, типів і жанрів. <i>Будувати</i> письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, обраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети. <i>Уміти</i> формулювати, добирати доречні аргументи і приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставин; правильно <i>структурувати</i> текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. <i>Знаходити</i> й <i>виправляти</i> похибки та помилки в змісті, побудові й мовному оформленні власних висловлювань, спираючись на засвоєні знання

Українська література

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
<p>1. Усна народна творчість</p>	<p>Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки» Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то Хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла»</p>	<p>Учасник (учасниця) ЗНО: <i>аналізує</i> літературний твір чи його уривок; <i>розрізняє</i> види і жанри усної творчості; <i>розрізняє</i> і називає різновиди календарно-обрядових пісень; <i>аналізує</i> зміст, образи, настрої суспільно-побутових і родинно-побутових пісень; <i>визначає</i> провідні мотиви історичних пісень, характеризує образи героїв-історичних осіб; <i>визначає</i> тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай; <i>виділяє</i> у фольклорних творах анафори, рефрени, постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, <i>визначає</i> їхню художню роль</p>
<p>2. Давня українська література</p>	<p>«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів» Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми</p>	<p><i>знає</i> основні теоретико-літературні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ художній образ, ☐ прототип; ☐ тема, ідея, мотив художнього твору; ☐ проблематика та конфлікт у художньому творі; ☐ композиція художнього твору: сюжет, позасюжетні елементи; <p><i>знає та вміє визначати</i> в літературному творі тропи:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ епітет, ☐ порівняння; ☐ метафору, ☐ алегорію, ☐ гіперболу

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
3. Література кінця XVIII — початку XX ст.	<p>Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка» Г. Квітка-Основ'яненко. «Маруся» Тарас Шевченко. «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон» («У всякого своя доля», «І мертвим, і живим, і ненарожденним...»), «Заповіт» Пантелеймон Куліш. «Чорна рада» Іван Нечуй-Левицький. «Кайдашева сім'я» Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» Іван Карпенко-Карий. «Мартин Боруля» Іван Франко. «Гімн», «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей»</p>	<p><i>знає</i> основні теоретико-літературні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> □ сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки; □ епос та його жанри: новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману; □ лірика її тематичні різновиди та жанри: сонет, гімн, послання, поема; □ драма та її жанри: комедія, трагікомедія, власне драма, містерія, драма-феєрія. □ види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія
4. Література XX ст.	<p>Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo» Ольга Кобилянська. «Земля» Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня» Микола Вороний. «Блакитна Панна» Олександр Олесь. «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!...» Павло Тичина. «О панно Інно», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...» Максим Рильський «Молюсь і вірю. Вітер грає...» Микола Зеров. «Київ - традиція» Микола Хвильовий. «Я (Романтика)» Юрій Яновський. «Дитинство» Володимир Сосюра. «Любіть Україну» Валер'ян Підмогильний. «Місто» Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом» Микола Куліш. «Мина Мазайло» Богдан-Ігор Антонич. «Різдво» Олександр Довженко. «Україна в огні», «Зачарована»</p>	<p><i>визначає</i> місце і роль митця в літературному процесі; <i>знає</i> основні теоретико-літературні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> □ український модернізм і його особливості; □ модерністські напрями та течії: імпресіонізм, неоромантизм, символізм, експресіонізм; <p><i>знає</i> основні теоретико-літературні поняття:</p> <ul style="list-style-type: none"> □ поетичний синтаксис (інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, паралелізм); □ риторичні звертання і запитання, □ алітерація, асонанс; □ різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах); □ кіноповість; □ усмішка; <p><i>уміє пояснювати</i> поняття «розстріляне відродження»;</p>

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
	<p>Десна» Андрій Малишко «Пісня про рушник» Василь Симоненко.«Ти знаєш, що ти - людина...», «Задивляюсь у твої зіниці...» Олесь Гончар. «Залізний острів» Григір Тютюнник. «Три зозулі з поклоном» Василь Стус. «Як добре те, що смерті не боюсь я», «О земле втрачена, явися!..» Іван Драч. «Балада про соняшник» Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай»</p>	
5. Твори українських письменників-емігрантів	<p>Іван Багряний. «Тигролови» Євген Маланюк. «Стилет чи стилос?»</p>	<p><i>орієнтується</i> в творчості українських письменників-емігрантів; <i>знає</i> особливості пригодницького роману</p>
6. Сучасний літературний процес	<p>Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище</p>	<p><i>орієнтується</i> в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; <i>визначає</i> найхарактерніші ознаки постмодернізму</p>

Міністерство освіти і науки України
ВП «Брянківський коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка»

ЗАТВЕРЖУЮ
Директор, голова
приймальної комісії
_____ М.С. Сапіжак
«__» _____ 2018 р.

ПРОГРАМА
з української мови та літератури
для вступного іспиту
на основі повної загальної середньої освіти
для спеціальностей: 022 Дизайн, 051 Економіка,
071 Облік і аудит

Розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх і гуманітарних дисциплін та
спеціальних економічних дисциплін спеціальностей
051 Економіка і 071 Облік і аудит

Протокол № 7 від 22 лютого 2018 р.
Голова циклової комісії
_____ Є.В.Радіонова

Лисичанськ 2018

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
вступного іспиту (письмового екзамену в тестовій формі)
з української мови та літератури

Тестові завдання - один із засобів формування та перевірки мовленнєвої, літературної компетенцій випускників школи. Тестові завдання активізують мисленнєву діяльність, посилюють роботу пам'яті, допомагають осмислити програмовий матеріал, формують базовий світогляд вступників. Завдяки таким типам завдань екзаменатор має можливість перевірити набуті у школі знання і вміння з української мови, навички виконання тестових завдань. У пропонованих тестових завданнях систематизовано матеріал з усіх розділів програмового матеріалу. Це дає змогу ефективно перевірити знання з мови, швидко відтворювати й уміти застосовувати їх на практиці.

Завдання виконуються упродовж 60 хвилин. Екзаменаційний тест складається з 16 завдань. Правила їх виконання вміщено на початку кожної форми завдань. **Завдання 1-10** мають по чотири варіантів відповідей, із яких лише одна правильна. Правильну відповідь вступник має позначити в бланку позначкою ^x. Кожна правильна відповідь оцінюється 4 балами. **Завдання 11-13** мають від однієї до кількох правильних відповідей. Кожна правильна відповідь оцінюється 5 балами. **Завдання 14** на встановлення відповідності. Кожна правильна відповідь оцінюється 4 балами. **Завдання 15-16** передбачають самостійну відповідь, у вигляді слова. Вступнику треба вписати друкованими літерами відповідь у таблицю, починаючи з першої клітинки зліва. Кожна правильна відповідь оцінюється 7 балами.

Максимальна сума тестових балів складає 100 балів.

Нижче подається схема переведення тестових балів у шкалу 100-200 балів.

**Таблиця відповідності тестових балів оцінкам рівнів навчальних досягнень
з української мови та літератури (за шкалою 100–200 балів)**

Кількість тестових балів	Оцінка за шкалою 100-200 балів	Кількість тестових балів	Оцінка за шкалою 100-200 балів	Кількість тестових балів	Оцінка за шкалою 100-200 балів	Кількість тестових балів	Оцінка за шкалою 100-200 балів
1	101	26	126	51	151	76	176
2	102	27	127	52	152	77	177
3	103	28	128	53	153	78	178
4	104	29	129	54	154	79	179
5	105	30	130	55	155	80	180
6	106	31	131	56	156	81	181
7	107	32	132	57	157	82	182
8	108	33	133	58	158	83	183
9	109	34	134	59	159	84	184
10	110	35	135	60	160	85	185
11	111	36	136	61	161	86	186
12	112	37	137	62	162	87	187
13	113	38	138	63	163	88	188
14	114	39	139	64	164	89	189
15	115	40	140	65	165	90	190
16	116	41	141	66	166	91	191
17	117	42	142	67	167	92	192
18	118	43	143	68	168	93	193
19	119	44	144	69	169	94	194
20	120	45	145	70	170	95	195
21	121	46	146	71	171	96	196
22	122	47	147	72	172	97	197
23	123	48	148	73	173	98	198
24	124	49	149	74	174	99	199
25	125	50	150	75	175	100	200